

[P. Munch.]

for det ærede Medlem Udtalelser af den mest anerkendte socialpolitiske Forfatter, som i Øjeblikket deltager i engelsk liberal Politik, Hobhouse. Hans Udtalelser netop om Beskatningens Anvendelse, netop om Beskatning med dette Formaal for Øje, er disse:

„Beskatningens virkelige Opgave er at skaffe Samfundet den Del af Produktionsudbyttet, som er af social Oprindelse, eller mere populært udtrykt alt det, som ikke er tilvejebragt ved nulevende Enkeltpersoners Arbejde. Naar Beskatningen ud fra disse Principper benyttes til at skaffe Folkets store Masse sunde Livsvilkaar, saa er det klart, at det her ikke drejer sig om at plyndre Per for at give til Povl. Per bliver ikke plyndret. Hvis man ikke havde Skatten, vilde det være ham, der plyndrede Staten. Ved at sætte Staten i Stand til gennem en Skat at sikre sig visse Samfundsværdier tager man ikke fra Skatteyderen noget, hvortil han har ubetinget Ret, men forlanger snarere en Tilbagebetaling af noget, som hele Tiden har tilhørt Samfundet.“

Dette er engelsk Liberalismes Synspunkt overfor disse Forhold, og i nøjeste Tilslutning dertil er det, vi gør vore Betragtninger gældende.

Den højtærede Finansminister havde det Indtryk, at vi vilde gøre alt fuldkommen ens i Danmark. Aa nej. Hans Bekymring derfor blev saa stor, at han citerede Vers af Jeppe Aakjær om Heden. Jeg tror at kunne berolige ham i den Henseende; der er langt igen, før man enten i Landbruget eller paa noget som helst andet Omraade opnaar den fuldstændige Ensartethed. Jeg maa maaske have Lov til at minde om den Tankegang, som er kommet til Udtryk fra en anden Digter, der var en fyldig Repræsentant for gammel dansk Venstres Opfattelse, og som saa sit Rigdomsideal i Sætningen, at faa har for meget og færre for lidt. Den Grundbetragtning, som ligger i Kravet om Bevarelsen af Millionformuerne i Danmark, er den modsatte, og det Forslag, her foreligger, er et Forslag, der vil komme til at virke i direkte modsat Retning af det Ideal, som i disse Ord er opstillet fra Sider, som man dog i danske Venstrekredse indtil denne Dag i meget høj Grad har lagt Vægt paa.

Den højtærede Finansminister gav nogle forklarende Bemærkninger om, hvorfor det var saa svært at læse hans Lovforslag, og han sagde til os: Vi har Lovsprog, vi har Bogsprog, og vi har Sofasprog — tre Sprog-

arter. Man kunde maaske føje en fjerde til: Vi har Orakelsprog, og jeg ved ikke, om det ikke er dette Orakelsprog, der har foresvævet den højtærede Finansminister som Ideal, da dette Lovforslag formedes.

Et saadant Orakelsprog har jo den Fordel, at man, da Folk ikke rigtig forstaaer Rækkevidden af Bestemmelserne, har visse Muligheder for at faa en Art mere eller mindre udpræget Forhaandstilslutning under Indtryk af, at Loven vil virke paa en anden Maade, end den i Virkeligheden kommer til at virke. Jeg ved ikke, om det er dette, der har foresvævet den højtærede Finansminister, men jeg tror, at saaledes som Lovforslaget er formet, har det kunnet virke paa denne Maade. Derfor er det, jeg har beklaget, at vi ikke straks havde en Række af virkelig klare oplysende Eksempler, som overfor alle, der beskæftiger sig med dette Lovforslag, her i Tinget og udenfor, kunde gøre det indlysende, hvad det er, der vil ske ved Gennemførelse af dette Lovforslag.

Den højtærede Finansminister søgte her at sætte ind paa et bestemt Punkt, nemlig dette, at det dog ikke alene var dem med over 100 000 Kr., der fik en eller anden Skattelettelse. Det var lykkedes Finansministeren at finde et Par Eksempler. Der kan ogsaa konstrueres andre Eksempler; Lovforslaget er saaledes indrettet ved sit Spil mellem Halvdelen af Formueskatten, ved Forholdet til Indtægtsskatten, ved Fra-drag af forskellig Art, at man kan faa Eksempler paa næsten hvad som helst, naar man vil sidde og regne en Timestid.

Alt dette gav dog kun det Indtryk, at i nogle særegne Tilfælde kunde en Mand, der ikke havde mer end 40 000 Kr. i Formue og 4 500 Kr. i Indtægt om Aaret, opnaa en Lettelse paa et Par og tredive Kroner, og en Mand med en Formue paa 30 000 Kr. kunde have Mulighed for en Nedsættelse paa 17 Kr. Dette forrykker ikke i mindste Maade det Billede, som jeg tillod mig at tegne i Gaar, og til hvilket jeg allerede den Gang føjede, at i visse Tilfælde vilde der kunne blive Mulighed for en Lettelse ogsaa for dem under 100 000 Kr.

Men den afgørende Karakter, det, der bestemmer hele dette Forslag, er det, at den langt overvejende Del af de 10 Millioner, der for Formueskattens Vedkommende skal komme mindre ind, tilfalder de 1500 Mennesker, der har over ½ Mill. Kr. i Formue, og Broderparten af det, der bliver tilbage, tilfalder dem, der har mellem 100 000 Kr. og 500 000 Kr. Vi vil jo nok kunne faa opgjort noget nærmere, hvordan alt dette fordeler sig, men givet er det, at Hovedtrækket er